

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2005. április 26.*

A T-110/03., T-150/03. és T-405/03. sz. egyesített ügyekben,

Jose Maria Sison (lakóhelye: Utrecht [Hollandia], képviselik: J. Fermon, A. Comte, H. Schultz és D. Gurses ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek: M. Vitsentzos, M. Bauer és M. Bishop, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK tanácsi rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 2002/460/EK, a 2002/848/EK, illetve a 2002/974/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. január 21-i, február 27-i, illetve október 2-i 2002/848/EK, 2002/974/EK, illetve 2003/480/EK tanácsi határozattal kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadó három tanácsi határozat megsemmisítése iránti keresete tárgyában,

* Az eljárás nyelve: angol.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (második tanács),

tagjai: J. Pirrung elnök, N. J. Forwood és S. Pappasavvas bírák,
hivatalvezető: J. Plingers tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2004. november 17-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogi háttér és a jogvita előzményei

- 1 Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) 4. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Kivételek

(1) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel kedvezőtlenül befolyásolná a következők védelmét: [Helyesen: Az intézmény megtagadja a dokumentumhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel sértené a következők védelmét:]

a) a közérdek tekintetében:

- közbiztonság,

– [...]

– nemzetközi kapcsolatok,

[...]

(2) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel hátrányosan befolyásolná a következők védelmét: [Helyesen: Az intézmény megtagadja a dokumentumhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel sértené a következők védelmét:]

– [...]

– bírósági eljárások és jogi tanácsadás [helyesen: bírósági eljárások és jogi állásfoglalások];

– [...]

kivéve, ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

[...]”

² Az Európai Unió Tanácsa 2002. október 28-án elfogadta a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges

korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK tanácsi rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 2002/460/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 2002/848/EK határozatot (HL L 295., 12. o.). E határozat a felperest felveszi a pénzeszközök, egyéb vagyoni értékek e rendelettel bevezetett befagyasztásának hatálya alatt álló személyek listájára (a továbbiakban: vitatott lista). E listát többek között a 2002. december 12-i 2002/974/EK tanácsi határozat (HL L 337., 85. o.) és a korábbi határozatok hatályon kívül helyezéséről és új lista megállapításáról szóló, 2003. június 27-i 2003/480/EK tanácsi határozat (HL L 160., 81. o.) tette naprakész-szé. A felperes nevét e lista valamennyi esetben tartalmazta.

- 3 Az 1049/2001 rendeletnek megfelelően a felperes 2002. december 11-i megerősítő levelében hozzáférést kért a Tanácsot a 2002/848 határozat elfogadására indító dokumentumokhoz, és kérte az e tekintetben dokumentumokat szolgáltató államok kilétének közlését. A felperes 2003. február 3-i megerősítő levelében hozzáférést kért a Tanácsot az őt a vitatott listán tartó 2002/974 határozat elfogadására indító valamennyi új dokumentumhoz, és kérte az e tekintetben dokumentumokat szolgáltató államok kilétének közlését. A felperes 2003. szeptember 5-i megerősítő levelében külön is hozzáférést kért az Állandó Képviselők Bizottságának (Coreper) a 2003/480 határozatra vonatkozó 11 311/03 EXT 1 CRS/CRP összefoglalójához a Tanácsot az őt a vitatott listára felvevő és azon tartó, a 2003/480 határozat elfogadását megelőzően a Tanács elé terjesztett dokumentumokhoz.
- 4 A Tanács 2003. január 21-i, február 27-i és október 2-i megerősítő határozataival (a továbbiakban: első megtagadó határozat, második megtagadó határozat, illetve harmadik megtagadó határozat) még a részleges hozzáférést is megtagadta minden egyes kérelemre.

- 5 Az első és a második megtagadó határozatban a Tanács rögzítette, hogy a vitatott listát létrehozó határozatok elfogadására indító dokumentumok a Coreper 2002. október 23-i (13 441/02 EXT 1 CRS/CRP 43), illetve 2002. december 4-i (15 191/02 EXT 1 CRS/CRP 51) „CONFIDENTIEL UE” minősítésű összefoglalóiban szerepelnek.
- 6 A Tanács az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első és harmadik franciabekezdésére hivatkozva megtagadta a hozzáférést ezekhez az összefoglalókhoz. Egyrészt kifejtette, hogy „[ezen összefoglalók], valamint a terrorizmus elleni küzdelmet folytató tagállami hatóságok birtokában lévő adatok hozzáférhetővé tétele lehetővé tenné az ezen adatokkal érintett személyek, csoportok és jogalanyok számára, hogy e hatóságok tevékenységét akadályozzák, és súlyosan veszélyeztetné a közbiztonsághoz fűződő közérdeket”. Másrészt, a Tanács álláspontja szerint „a kérdéses adatok hozzáférhetővé tétele veszélyeztetné a közérdeket a nemzetközi kapcsolatok vonatkozásában is, mivel a terrorizmus elleni küzdelem keretében tett intézkedésekben harmadik államok hatóságai is részt vesznek”. A Tanács az ezen adatokhoz való részleges hozzáférést azért tagadta meg, mert az adatok „egészére a fenti kivételek vonatkoznak”. A Tanács megtagadta továbbá a vonatkozó adatokat szolgáltató államok kilétének közlését, jelezve, hogy „az ezen adatokat szolgáltató hatóság [hatóságok] az 1049/2001 rendelet 9. cikke (3) bekezdésének megfelelően történt egyeztetést követően megtiltotta [megtiltották] a kért adat hozzáférhetővé tételét”.
- 7 A harmadik megtagadó határozatban a Tanács először is kijelentette, hogy a felperes kérelme ugyanarra a dokumentumra vonatkozik, mint amelyikhez a hozzáférést számára már az első megtagadó határozatban megtagadták. A Tanács megerősítette

az első megtagadó határozatát, és hozzátette, hogy a 13 441/02 összefoglalóhoz való hozzáférést a bírósági eljárásokra vonatkozó kivétel (1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második franciabekezdése) folytán is meg kell tagadni. A Tanács észlelte továbbá, hogy a 2003/480 határozat vonatkozásában hibásan jelölte meg relevánsként a 11 311/03 összefoglalót. E tekintetben kifejtette, hogy nem rendelkezik olyan más adattal vagy dokumentummal, amely a 2002/848 határozat felperest érintő visszavonását indokolná.

- 8 A felperes keresetet nyújtott be a 2002/974 határozat megsemmisítése iránt, melyet az Elsőfokú Bíróság hivatala T-47/03. számon vett nyilvántartásba.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 9 Az Elsőfokú Bíróság hivatalához 2003. március 24-én (T-110/03. sz. ügy), 2003. április 30-án (T-150/03. sz. ügy) és 2003. december 12-én (T-405/03. sz. ügy) benyújtott keresetleveleiben a felperes keresettel támadta meg az első, a második illetve a harmadik megtagadó határozatot.
- 10 Az Elsőfokú Bíróság második tanácsának elnöke 2003. december 5-i és 2004. április 27-i végzésével egyesítette a T-110/03., a T-150/03. és a T-405/03. sz. ügyeket írásbeli szakasz, szóbeli szakasz és ítéleltozatal céljából, az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 50. cikkének megfelelően.

11 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az első (T-110/03. sz. ügy), a második (T-150/03. sz. ügy) és a harmadik (T-405/03. sz. ügy) megtagadó határozatot;
- kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.

12 A Tanács azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a kereseteket;
- kötelezze a felperest a költségek viselésére.

Indokolás

1. A keresetek terjedelméről

13 Az Elsőfokú Bíróság előjáróban megállapítja, hogy a Tanács az első és a második megtagadó határozatban (T-110/03. és T-150/03. sz. ügy) egyrészt az 1049/2001

rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első és harmadik franciabekezdésében előírt, közérdekre vonatkozó kivételek alapján teljes egészében megtagadta a hozzáférést a 2002/848, illetve a 2002/974 határozat elfogadásával kapcsolatos 13 441/02, illetve 15 191/02 összefoglalóhoz. Másrészt e rendelet minősített dokumentumok kezeléséről szóló 9. cikkének (3) bekezdése alapján a Tanács megtagadta a 2002/848 és a 2002/974 határozat elfogadásához dokumentumokat szolgáltató államok kilétének közlését.

- 14 Az Elsőfokú Bíróság megállapítja továbbá, hogy a harmadik megtagadó határozatban (T-405/03. sz. ügy) a Tanács lényegében azt válaszolta, hogy nem rendelkezik a felperesre vonatkozó, a 2002/848 határozatnál újabb dokumentummal, azaz nincs a birtokában más dokumentum, mint amelyhez az első megtagadó határozatban már megtagadta a hozzáférést.

- 15 A felperes az indokolási kötelezettség megszegését állító jogalapja keretében azt adja elő elsősorban, hogy a megtagadó határozatok indokolása ellentétes a Tanács T-47/03. sz. ügyben kifejtett álláspontjával, miszerint a felperesnek a vitatott listára történt felvétele nyilvános dokumentumon, mégpedig az Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage (Hollandia) Rechtseenheidskamerjének a T-47/03. sz. ügyben a Tanács ellenkérelméhez mellékelte 1997. szeptember 11-i határozatán alapul.

- 16 Az indokolás felperes által állított elmulasztása valójában érdemi kifogásnak minősül. A megtagadó határozatokban az 1997. szeptember 11-i határozattal kapcsolatos indokolás hiánya csupán kifejeződése a Tanács esetleges téves jogalkalmazásának, mellyel nem adott hozzáférést az 1997. szeptember 11-i határozathoz.

- 17 Azonban ezt az esetleges téves jogalkalmazást nem kell, illetve már nem kell elbírálni, mivel nyilvánvaló, hogy a felperesnek birtokában van az 1997. szeptember 11-i határozat (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-311/00. sz., *British American Tobacco [Investments] kontra Bizottság* ügyben 2002. június 25-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-2781. o.] 45. pontját).
- 18 A felperes a T-405/03. sz. ügyben másodsorban azt állítja, még mindig az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozó jogalap keretében, hogy a harmadik megtagadó határozat ellentmond a második megtagadó határozatnak. A harmadik megtagadó határozat ugyanis azt tartalmazza, hogy nem létezik a felperesre vonatkozó, a 2002/848 határozatnál újabb dokumentum, míg a második megtagadó határozat relevánsként tünteti fel a 2002/974 határozattal kapcsolatban a 15 191/02 összefoglalót és különböző államok által szolgáltatott egyes dokumentumokat.
- 19 Irataiban a Tanács elismeri, hogy a második megtagadó határozat a releváns dokumentumok létezését kijelentő részében hibás. A 2002/974 határozatot a felperes vonatkozásában ugyanazon dokumentumok alapján fogadták el, mint amelyek a megelőző, azaz a 2002/848 határozat meghozatalát is indokolták. Ennélfogva a 15 191/02 összefoglaló a felperes vonatkozásában semmiféle új adatot nem tartalmaz.
- 20 A tárgyaláson a felperes akként nyilatkozott, hogy csupán az őt érintő dokumentumokhoz kér hozzáférést. E nyilatkozatot a tárgyalási jegyzőkönyv tartalmazza.
- 21 Az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy a második és a harmadik megtagadó határozat meghozatalakor e két határozat között nem volt ellentmondás. A felperes második

hozzáférési kérelmét akkor nagyon is úgy lehetett érteni, hogy a 2002/974 határozat elfogadására indító valamennyi dokumentumhoz kér hozzáférést, tehát az őt nem érintőkhöz is, mint amilyen a 15 191/02 összefoglaló a Tanács álláspontja szerint. Az 1049/2001 rendelet egyébként nemcsak a felperest érintő dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozik, hanem olyan hozzáférési rendszert létesít, amely e körülménytől független lehet. Következésképpen a Tanács jogszerűen tulajdoníthatott e kérelemnek ilyen tartalmat. Ezzel szemben a felperes harmadik hozzáférési kérelmét fő részében nagyon is úgy lehetett érteni, hogy az csupán a felperesre vonatkozó dokumentumokra irányul. Következésképpen a különböző kérelmekre jogszerűen lehetett különböző választ adni.

- 22 Azonban a felperes tárgyaláson tett nyilatkozatára figyelemmel az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy a felperes csupán annyiban kér hozzáférést a 15 191/02 összefoglalóhoz és a 2002/974 határozat elfogadásához adatokat szolgáltató államok kilétéhez, amennyiben e dokumentumok őt érintik.
- 23 Ebből a T-150/03. sz. ügyben az következik, hogy a jogvita háttere attól függ, érintik-e, vagy sem a felperest azok az új dokumentumok vagy adatok, amelyekhez a hozzáférést a második megtagadó határozat tagadta meg. A harmadik megtagadó határozat – miszerint nem létezik a felperesre vonatkozóan más, újabb dokumentum, mint amelyhez az első megtagadó határozatban már megtagadták a hozzáférést – megalapozottságának vizsgálata mindenképpen választ fog adni erre a kérdésre.
- 24 Az Elsőfokú Bíróság megállapítja továbbá, hogy a T-405/03. sz. ügyben a felperes nem vitatja a 11 311/03 összefoglalóhoz való hozzáférés hallgatólagos megtagadását, noha azt harmadik megerősítő hozzáférési kérelmében külön is kérte. Ezen összefoglalóhoz való hozzáférés tehát nem tárgya a jogvitának.

- 25 Harmadsorban a felperes a T-405/03. sz. ügyben kifogásolja, hogy a Tanács nem adott részletekbe menő választ a dokumentumokhoz való hozzáférés alóli kivételekhez kapcsolódó érveire, hogy tévesen hivatkozott a dokumentumokhoz való hozzáférés alóli kivételekre, így különösen a bírósági eljárásokra vonatkozó kivételre a 13 441/02 összefoglaló tekintetében, és hogy e dokumentumhoz a részleges hozzáférést is megtagadta.
- 26 Az Elsőfokú Bíróság e tekintetben megállapítja, hogy a harmadik megtagadó határozat pusztán megerősítő jellegű a 13 441/02 összefoglalóhoz való hozzáférés megtagadása vonatkozásában, melyhez a hozzáférést az első megtagadó határozat már megtagadta. Következésképpen a T-405/03. sz. ügyben benyújtott kereset a 13 441/02 összefoglalót érintő részében elfogadhatatlan (e tekintetben lásd az Elsőfokú Bíróság T-354/00. sz., Métropole télévision M 6 kontra Bizottság ügyben 2001. október 25-én hozott végzésének [EBHT 2001., II-3177. o.] 34. és 35. pontját és az Elsőfokú Bíróság T-365/00. sz., AICS kontra Parlament ügyben 2002. június 11-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-2719. o.] 30. pontját).
- 27 Így a T-110/03. sz. ügyben a jogvita a 13 441/02 összefoglalóhoz való hozzáférés megtagadására és a 2002/848 határozat elfogadásához dokumentumokat szolgáltató egyes államok kiléte közlésének megtagadására korlátozódik. A T-405/03. sz. ügyben a jogvita arra korlátozódik, rendelkezett-e a Tanács a felperesre vonatkozóan más, újabb dokumentummal, mint amellyel a 2002/848 határozat meghozatalakor már rendelkezett. A T-150/03. sz. ügyben a jogvita arra korlátozódik, hogy a 15 191/02 összefoglaló és az egyes államok által a 2002/974 határozat elfogadásához szolgáltatott adatok érintik-e a felperest.

2. A T-405/03. sz. ügyben benyújtott keresetről

- 28 A harmadik megtagadó határozatban a Tanács lényegében azt állítja, hogy nem létezik a felperesre vonatkozóan más, újabb dokumentum, mint amelyhez az első megtagadó határozatban már megtagadták a hozzáférést.

- 29 A kialakult ítélkezési gyakorlat szerint az intézményeknek a kért dokumentumok nemlétére vonatkozó bármely nyilatkozatához a jogszerűség vélelme fűződik. Így e nyilatkozathoz is a helyállóság vélelme fűződik. Azonban egyszerű vélelemről van szó, amelyet a felperes bármely eszközzel megdönthet, releváns és egybehangzó bizonyítékok alapján (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-123/99. sz., JT's Corporation kontra Bizottság ügyben 2000. október 12-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-3269. o.] 58. pontját és a British American Tobacco [Investments] kontra Bizottság ítéletének [fenti 17. pont] 35. pontját).
- 30 E tekintetben a felperes által állított egyedüli bizonyítékok egyrészt a Tanácsnak a felperes esete minden egyes, őt a vitatott listán tartó újabb határozat hozatalakor fennálló újvizsgálati kötelezettségéből, másrészt a második és a harmadik megtagadó határozat közötti ellentmondásból származnak.
- 31 Egyfelől, mint azt az Elsőfokú Bíróság a fenti 21. pontban megállapította, a második és a harmadik megtagadó határozat között nincsen ellentmondás. Ez azonban nem tiltja meg, hogy a Tanács a felperes kérelmének a tárgyaláson megerősített új értelme alapján akként vélekedjen, hogy a harmadik megtagadó határozatban adott válasz a felperes újraértelmezett második hozzáférési kérelmére is vonatkozik. A Tanács álláspontjának e módosulása nem sérti a felperest, mivel ebben az értelemben erősítette meg kérelmének terjedelmét. Így e módosulás sem a felperest érintő és a 2003/480 határozatra vonatkozó dokumentumok létezése bizonyítékának, sem a harmadik megtagadó határozat indokolása elmulasztásának nem minősül.
- 32 Másfelől, a harmadik megtagadó határozat kifejti egyrészt, hogy téves az a kijelentés, miszerint a 11 311/03 összefoglaló egyes részletei szolgáltak a 2003/480 határozat alapjául a felperest illetően (3. pont), másrészt, hogy a Tanács nem kapott egyetlen új, a 2002/848 határozatnak a felperesre vonatkozó visszavonását indokoltá tévő dokumentumot sem (4. pont). A harmadik megtagadó határozatból kitűnően a Tanács azt állítja, hogy a felperest a vitatott listán tartó 2003/480 határozatot a felperesre vonatkozó újabb dokumentum figyelembevétel nélkül fogadta el. Márpedig a Tanács esetleges kötelezettsége minden egyes új határozathozatalakor a

felperes esetének újravizsgálására nem minősül elégséges bizonyítéknak annak feltételezéséhez, hogy a Tanács a felperesre vonatkozó új dokumentumokat vizsgált meg. Jelezni kell azt is, hogy a 2003/480 határozat Tanács általi elfogadása jogszerűségének kérdése a dokumentumokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos jelen jogvitát nem érinti.

- 33 Következésképpen ellentétes releváns és egybehangzó bizonyítékok hiányában a Tanács állítását – miszerint a 2002/848 határozat elfogadása óta a Tanács a felperesre vonatkozó semmilyen újabb dokumentumot nem vett figyelembe – igaznak kell tekinteni.
- 34 Meg kell tehát állapítani, hogy a felperes által a harmadik hozzáférési kérelemben kért dokumentumok nemléte kellően bizonyított.
- 35 Ezért a T-405/03. sz. ügyben a keresetet az elfogadható részében el kell utasítani, mint megalapozatlant.

3. A T-150/03. sz. ügyben benyújtott keresetről

- 36 Mint az a fenti 33. pontban megállapítást nyert, semmi nem szól amellett, hogy léteznek a felperesre vonatkozó, a Tanács által a 2002/848 határozat elfogadása óta figyelembe vett új dokumentumok. Továbbá semmi nem szól amellett sem, hogy a Tanácsnak a T-405/03. sz. ügyben benyújtott ellenkérelmében szereplő új nyilatkozata – miszerint a 15 191/02 összefoglaló „[a felperes] vonatkozásában semmiféle új adatot” nem tartalmaz – téves lenne. Egyfelől, mint az a fenti 21. pontban megállapítást nyert, a Tanács új álláspontja nem ellentétes a második

megtagadó határozatban kifejtettel, mert a felperes kérelme pontos terjedelmének a Tanács általi új felfogásával magyarázható. Másfelől ezen állítólagos ellentmondáson kívül a felperes a Tanács ezen új nyilatkozatának kétségbe vonására alkalmas egyetlen más bizonyítékra sem hivatkozott.

37 Ebből az következik, hogy a 2002/974 határozat tekintetében, ideértve a 15 191/02 összefoglalóban szereplő tényeket is, a felperesre vonatkozó új dokumentumok léte nem bizonyított.

38 Figyelemmel a felperes tárgyaláson tett nyilatkozatára, miszerint csupán a rá vonatkozó dokumentumokhoz kér hozzáférést, meg kell állapítani, hogy a 2002/974 határozathoz kapcsolódóan kért dokumentumok nemléte kellően bizonyított.

39 Szintén a felperes tárgyaláson tett nyilatkozatára figyelemmel, a második megtagadó határozat a benne megjelölt megtagadási okok jogszerűsége szempontjából nem vizsgálható.

40 Következésképpen a T-150/03. sz. ügyben a keresetet el kell utasítani, mint megalapozatlant.

4. *A T-110/03. sz. ügyben benyújtott keresetről*

- 41 A felperes három jogalapra hivatkozik, melyek a dokumentumokhoz való hozzáférési jog megsértését, az indokolási kötelezettség megszegését, illetve a védelemhez való joggal kapcsolatos általános jogelvek megsértését állítják. Figyelemmel arra, hogy a T-150/03. sz. ügyben is lényegében ugyanezek a jogalapok szerepelnek, valamint arra, hogy az ügyeket az írásbeli szakasz céljából egyesítették, és így a T-110/03. és a T-150/03. sz. ügyek iratai közösek, a felperes T-150/03. sz. ügyben kifejtett érveit is figyelembe kell venni.
- 42 Az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy a harmadik jogalap valójában átfogó jogalapnak minősül, melynek alaptételét a két másik jogalap is megismétli. Helyes tehát a felperes jogalapjait előadásuk fordított sorrendjében vizsgálni.
- 43 Azonban ezt megelőzően állást kell foglalni az Elsőfokú Bíróság vizsgálatának terjedelme kérdésében a jelen ügyben.

A jogszerűség vizsgálatának terjedelméről

- 44 A Tanács úgy véli, hogy a jelen ügyben szereplő típusú dokumentumokhoz való hozzáférés Elsőfokú Bíróság általi felülvizsgálata korlátozott (az Elsőfokú Bíróság T-14/98. sz., Hautala kontra Tanács ügyben 1999. július 19-én hozott ítélete [EBHT 1999., II-2489. o.]). A felperes ezt az állítást azzal az indokkal tagadja, hogy a jelen ügyek jelentősen különböznek a Hautala kontra Tanács ítélet alapjául szolgáló ügytől.

- 45 Az Elsőfokú Bíróság emlékeztet arra, hogy az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés minősül fő szabálynak és a megtagadás lehetősége kivételnek. Megtagadó határozat érvényesen csak az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt kivételek valamelyikére alapítható. Az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően e kivételeket szűken kell értelmezni és alkalmazni, a rendelet alapelvének kijátszását elkerülendő (lásd ehhez hasonlóan az Elsőfokú Bíróság T-211/00. sz., Kuijer kontra Tanács ügyben 2002. február 7-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-485. o.] 55. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 46 A megtagadó határozat jogszerűsége Elsőfokú Bíróság általi felülvizsgálatának terjedelméről szólva meg kell jegyezni, hogy a Hautala kontra Tanács ügyben hozott (fenti 44. pont, 71. pont) és a Kuijer kontra Tanács ügyben hozott (fenti 45. pont, 53. pont) ítéletekben az Elsőfokú Bíróság széles mérlegelési jogkört ismert el a Tanács számára a jelen ügghöz hasonlóan részben a nemzetközi kapcsolatokhoz fűződő közérdekre alapított megtagadó határozatok esetére. A Kuijer kontra Tanács ügyben hozott (fenti 44. pont) ítélet ilyen mérlegelési jogkört akkor ismer el az intézmény számára, ha az intézmény a hozzáférés megtagadását általában a közérdekre hivatkozva indokolja. Így a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés alól az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt kötelező kivételekhez kapcsolódó területeken az intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek.
- 47 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság által az intézmények 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt közérdekkel összefüggő kivétel alapján hozott, dokumentumokhoz a hozzáférést megtagadó határozatainak jogszerűsége felett gyakorolt felülvizsgálat az eljárási és indokolási szabályok betartásának, a tények materiális pontosságának, valamint a nyilvánvaló mérlegelési hiba és a hatáskörrel való visszaélés hiányának vizsgálatára korlátozódik (lásd ehhez hasonlóan a Hautala kontra Tanács ügyben hozott ítélet [fenti 44. pont] fellebbezés után helybenhagyott 71. és 72. pontját és a Kuijer kontra Tanács ítélet ügyben hozott [fenti 45. pont] 53. pontját).

A védelemhez való joggal kapcsolatos általános jogelvek megsértését állító harmadik jogalapról

A felek érvei

- 48 Harmadik jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Tanács megsértette a közösségi jognak az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (EJEE) 6. cikkében szentesített alapelveit és az arányosság elvét. Előadja, hogy a vitatott listára történt felvétele az ellene való vádemeléssel egyenértékű (EJEB, 1980. február 27-i Deweer ítélet, A. sorozat 35. szám). A kért dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadása a tisztességes eljáráshoz való jog és különösen az EJEE 6. cikkének (3) bekezdésében előírt garanciák durva megsértésének minősül a 2002/974 határozat megsemmisítése iránti kereset (T-47/03. sz. ügy) keretében. A Tanács megsértette továbbá az arányosság elvét, amikor semmibe vette a felperes jogát a vitatott listára történt felvétele okainak megismerésére.
- 49 A Tanács úgy véli, hogy a felperes érvei nem tartoznak az ügyre, mert az ügy tárgya nem a felperes vitatott listára történt felvételét igazoló 2580/2001 rendelet jogszerűsége. Az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében előírt kivételek szempontjából a kérelmező helyzete közömbös.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 50 Emlékeztetni kell egyrészt arra, hogy az 1049/2001 rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében „[b]ármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy”

jogosult az intézmények dokumentumaihoz hozzáférni. Ebből fakadóan e rendelet célja a hozzáférés biztosítása mindenki számára minden nyilvános dokumentumhoz, nemcsak a kérelmező számára a rá vonatkozó dokumentumokhoz.

- 51 Másfelől a dokumentumokhoz való hozzáférés alól az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt kivételek megfogalmazása kógens. Ebből az következik, hogy az intézmények kötelesek a kivételek hatálya alá eső dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadni, ha e körülményeket bizonyítják (lásd ehhez hasonlóan az Elsőfokú Bíróság T-105/95. sz., WWF UK kontra Bizottság ügyben 1997. március 5-én hozott ítéletének [EBHT 1997., II-313. o.] 58. pontját és a T-20/99. sz., Denkavit Nederland kontra Bizottság ügyben 2000. szeptember 13-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-3011. o.] 39. pontját).
- 52 Így a kérelmezőnek az őt személyesen érintő dokumentumhoz való hozzáférés iránti különös érdeke az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt kötelező kivételek alkalmazási körében nem vehető figyelembe.
- 53 A felperes lényegében azt állítja, hogy a Tanács köteles neki hozzáférést biztosítani a kért dokumentumokhoz, mivel e dokumentumok a felperes tisztességes eljáráshoz való jogának biztosításához szükségesek a T-47/03. sz. ügyben.
- 54 Mivel azonban a Tanács az első megtagadó határozatban az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt kötelező kivételekre hivatkozott, nem róható terhére, hogy nem vette figyelembe a felperes kért dokumentumhoz való hozzáférés iránti esetleges különös érdekét.

55 Így még akkor is, ha e dokumentumok a T-47/03. sz. ügyben a felperes védekezéséhez szükségesnek mutatkoznának, mely kérdés arra az ügyre tartozik, e körülmény az első megtagadó határozat érvényességének megítélésében irreleváns.

56 Következésképpen a harmadik jogalapot el kell utasítani, mint megalapozatlant.

Az indokolás hiányát állító második jogalapról

A felek érvei

57 Második jogalapjával a felperes előadja, hogy a Tanács lakonikus és sablonos válaszra szorított a hozzáférésnek a közérdek sérelme és a „kibocsátói szabály” miatti megtagadásakor és a részleges hozzáférés megtagadásakor. Így eljárva a Tanács sem az egyes dokumentumokban szereplő adatokat, sem az egyes államoknak tulajdonítható dokumentumokat nem azonosította, sem e megtagadás indokainak megismerését nem tette lehetővé, az ítélkezési gyakorlatból (az Elsőfokú Bíróság T-174/95. sz., Svenska Journalistförbundet kontra Tanács ügyben 1998. június 17-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-2289. o.] 112. pontja és T-188/98. sz., Kuijer kontra Tanács ügyben 2000. április 6-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-1959. o.] 37. és 38. pontja) eredő követelmények ellenére sem. Emiatt a felperes nem érthette meg a Tanács indokait, az Elsőfokú Bíróság pedig nem tudja majd felülvizsgálni azokat.

58 A Tanács bevezetésképpen megjegyzi, hogy az első és a második megtagadó határozat indokolása megegyezik, mert a két eset kontextusa lényegében azonos. A közérdekkel kapcsolatos indokolásról szólva a Tanács az 1049/2001 rendelet 9. cikkének (4) bekezdésére hivatkozik, miszerint a minősített dokumentumhoz való hozzáférést megtagadó minden határozatot a 4. cikk alapján védelemben részesített érdekeket nem sértve kell indokolni. Továbbá az első és a második

megtagadó határozat indokolása megfelel az ítélezési gyakorlat követelményeinek, különösen a jelen ügyek ténybeli és jogi összefüggéseit illetően. A „kibocsátói szabály” alkalmazásáról szólva a megtagadó határozatok egyértelműen azonosítják a releváns dokumentumokat. Az e dokumentumok rendelkezésre bocsátóitól származó megtagadás a hozzáférés megtagadásának elégséges indoka.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 59 Az állandó ítélezési gyakorlat szerint az EK 253. cikk által megkövetelt indokolást az adott ügy természetéhez kell igazítani, valamint világosan és kétértelműségtől mentesen kell megfogalmazni a jogi aktust kiadó intézmény érvelését, hogy az az érdekeltek számára a meghozott intézkedés indokait megismerhetővé, a hatáskörrel rendelkező bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogkört gyakorolhatóvá tegye. Nem követelmény az indokolással szemben, hogy a releváns tény- és jogkérdések minden részletére kitérjen, amennyiben nem csupán szövege, hanem egyben kontextusa, valamint a tárgyra vonatkozó jogszabályok összessége alapján eldönthető a kérdés, hogy az indokolás a fenti cikk követelményeinek megfelel-e (lásd többek között a Bíróság C-41/00. P. sz., Interporc kontra Bizottság ügyben 2003. március 6-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-2125. o.] 55. pontját és az ott hivatkozott ítélezési gyakorlatot).
- 60 A dokumentumokhoz való hozzáférési kérelemről szólva, ha az adott intézmény e hozzáférést megtagadja, minden egyes esetben a rendelkezésére álló adatok alapján bizonyítani kell, hogy a dokumentumok, amelyekhez a hozzáférést kérték, ténylegesen az 1049/2001 rendeletben felsorolt kivételek hatálya alá tartoznak (lásd ehhez hasonlóan a Bíróság C-174/98. P. és 189/98. P. sz., Hollandia és Van der Wal kontra Bizottság ügyben 2000. január 11-én hozott ítéletének [EBHT 2000., I-1. o.] 24. pontját). Azonban esetleg nem lehetséges minden egyes dokumentum bizalmas jellegének indokait feltüntetni a dokumentum tartalmának hozzáférhetővé tétele és így a kivétel lényegi céljától való megfosztása nélkül (lásd ehhez hasonlóan a WWF UK kontra Bizottság ügyben hozott ítélet [fenti 51. pont] 65. pontját).

- 61 Ezen ítélkezési gyakorlat alapján tehát a dokumentumhoz való hozzáférést megtagadó intézmény olyan indokolást köteles adni, amelyből megérthető és felülvizsgálható egyfelől, hogy a hivatkozott kivétel ténylegesen vonatkozik-e a kért dokumentumra, másfelől, hogy az e kivétellel kapcsolatos védelmi szükséglet valós-e.
- 62 A jelen ügyben a 13 441/02 összefoglalóról szólva, a Tanács az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első és harmadik franciabekezdésére együttesen hivatkozva világosan kifejtette azokat a kivételeket, amelyekre a megtagadást alapozta. A terrorizmus elleni küzdelemre és harmadik államok közreműködésére utalva kifejtette, miért relevánsak e kivételek az érintett dokumentumok vonatkozásában. Továbbá röviden elmagyarázta a hivatkozott védelmi szükségletet. Valamint a közbiztonságról szólva előadta: e dokumentumok közlése lehetővé tenné, hogy azok a személyek, akikre ezen adatok vonatkoznak, akadályozzák a hatóságok tevékenységét. A nemzetközi szervezetekről szólva röviden megemlítette, hogy a terrorizmus elleni küzdelemben harmadik államok is részt vesznek. Ezen indokolás rövidege arra a tényre tekintettel fogadható el, hogy további, így különösen az érintett dokumentumok tartalmára vonatkozó adatok említése a hivatkozott kivételeket céljuktól megfosztaná.
- 63 Az e dokumentumokhoz való részleges hozzáférés megtagadásáról szólva a Tanács kifejezetten állította egyfelől e lehetőség vizsgálatának megtörténtét, másfelől e lehetőség megtagadásának okát, azaz azt, hogy a kérdéses dokumentumok teljes egészükben a hivatkozott kivételek hatálya alá tartoznak. A már kifejtett indokok miatt a Tanács nem azonosíthatta pontosan az e dokumentumokban található információkat a hivatkozott kivételek céljuktól való megfosztása nélkül. Az önmagában még nem minősül az indokolás elmulasztásának, hogy az indokolás sablonosnak tűnik, mert ez sem az érvelés megértését, sem annak felülvizsgálatát nem gátolja.
- 64 A releváns dokumentumokat szolgáltató államok kilétéről szólva meg kell jegyezni, hogy harmadik államoktól származó dokumentumok létét maga a Tanács is jelezte a

kezdeti megtagadó határozataiban. A Tanács egyfelől az erre vonatkozó kivételre, azaz az 1049/2001 rendelet 9. cikkének (3) bekezdésére hivatkozott. Másfelől két szempontot nyújtott e kivétel alkalmazásához. Egyrészt hallgatólagosan, de szükségszerűen úgy vélte, hogy a kérdéses dokumentumok minősítettek. Ez a kapcsolódó összefüggések, így különösen a kérdéses dokumentumok „CONFIDENTIEL UE” minősítése tekintetében érthetőnek és felülvizsgálhatónak tűnik. Másrészt a Tanács előadta, hogy egyeztetett az érintett hatóságokkal, és tudomásul vette, hogy azok kitértek bármiféle hozzáférhetővé tételét kizárták.

- 65 Az első megtagadó határozat indokolásának viszonylagos rövidegsége (két oldal) ellenére a felperes teljesen megérthette a vele szemben felhozott megtagadási okokat, az Elsőfokú Bíróságnak pedig lehetősége volt felülvizsgálni ezeket. A Tanács így helytállóan indokolta meg e határozatokat.
- 66 Következésképpen a második jogalapot el kell utasítani, mint megalapozatlant.

A dokumentumokhoz való hozzáférés jogának sérelmét állító első jogalapról

A felek érvei

- 67 Első jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Tanács megsértette az EU 1. cikk (2) bekezdését, az EU 6. cikk (1) bekezdését, az EK 255. cikket és az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontját, 4. cikke (6) bekezdését, valamint 9. cikke (3) bekezdését. E jogalap első részével a felperes azt állítja, hogy a Tanács soha nem vizsgálta meg konkrétan, alkalmas-e a kért információk hozzáférhetővé tétele a közérdek megsértésére. Az e tekintetben adott rövid és igen általános magyarázat nem felel meg a dokumentumokhoz való hozzáférés alóli kivételek

szigorú értelmezése elvének, amelyet az EK 255. cikk és az 1049/2001 rendelet ír elő. A felperesnek jogosultnak kell lennie a vitatott listára történt felvétele okainak megismerésére, még ha ezek az okok a közbiztonságot sértőnek is számítanak. Önmagában az a tény, hogy az intézmények tevékenységében harmadik államok is közreműködnek, még nem elegendő ahhoz, hogy az intézmények a nemzetközi kapcsolatokkal indokolhassák a megtagadást. A Tanács megszegte a saját és a felperes érdekeinek kiegyenlítésére irányuló kötelezettségét.

68 E jogalap második részével a felperes azt állítja, hogy a dokumentumokhoz való részleges hozzáférés megtagadására a Tanács által adott sablonos indokolás rendszeres jelleggel visszatérhet az ilyen jellegű hozzáférést megtagadó minden határozatban. A jelen ügyben a Tanács nem vizsgálta komolyan a részleges hozzáférés biztosításának lehetőségét.

69 E jogalap harmadik részével a felperes azt állítja, hogy a „kibocsátói szabály” szigorú értelmezése azt is magában foglalja, hogy a Tanácsnak meg kell jelölnie a hivatkozott dokumentumokat kibocsátók kilétét és a dokumentumok pontos jellegét avégett, hogy a felperes hozzáférési kérelemmel fordulhasson e kibocsátókhoz.

70 A Tanács először is emlékeztet az 1049/2001 rendelet 9. cikkének (2) bekezdésének a „minősített dokumentumokra” vonatkozó különös szabályaira. A jelen ügyben a terrorizmus elleni küzdelem különösen óvatos megközelítést igényel. A Tanács részletesen ismerteti az ilyen típusú hozzáférés iránti kérelmek elbírálási eljárását, bizonyítva, hogy a hozzáférési és a részleges hozzáférési kérelmeket konkrétan megvizsgálják. A Tanács kifejti, hogy a megtagadó határozatot egyhangúlag fogadta el. A felperes nem bizonyította, hogy a jelen ügyben nyilvánvaló mérlegelési hibát követte volna el. A hozzáférésnek az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése

alján történt megtagadása nincs tekintettel a kérelmező helyzetére, tehát érdekeit nem mérlegeli. A kibocsátói szabályról szólva a Tanács emlékeztet: a minősített dokumentumot kiadó hatóságnak teljes rendelkezési joga van a dokumentum fölött, ideértve a dokumentum létéről való tájékoztatást is.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

– A közérdekkel összefüggő kivételekről

- 71 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy a Tanács az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt kötelező kivételek alkalmazási körében a kérelmezőnek a kért dokumentumhoz való hozzáférés iránti különös érdekét nem köteles figyelembe venni (lásd a fenti 52. és 54. pontot).
- 72 Meg kell jegyezni, hogy a kért dokumentum, azaz a 13 441/02 összefoglaló a 2002/848 határozatra vonatkozik. Mivel e határozat közvetlenül a terrorizmus elleni küzdelem tárgykörébe tartozik, nyilvánvaló, hogy az e határozat alapjául szolgáló kért dokumentum is ebbe a kategóriába tartozik.
- 73 Meg kell továbbá állapítani, hogy a kért dokumentum „CONFIDENTIEL UE” minősítésű. Emiatt a minősített dokumentumok körébe tartozik, melyek kezelését az 1049/2001 rendelet 9. cikke szabályozza. E minősítés megerősíti ugyan a kért dokumentum jellegét, és különleges eljárásnak veti alá, ám az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében előírt megtagadási okok alkalmazását önmagában nem indokolja.

- 74 Egyrészt, a közbiztonsághoz fűződő közérdek védelméről szólva, meg kell állapítani, hogy a kért dokumentum valóban e tárgykörbe tartozik, mivel már a hozzáférés iránti kérelem szerint is terrorizmussal gyanúsított személyek, csoportok és jogalanyok meghatározásáról szóló határozat alapjául szolgál.
- 75 Azonban az a körülmény, hogy a kért dokumentum a közbiztonsággal kapcsolatos, önmagában még nem elegendő a hivatkozott kivétel alkalmazásának indokolására (lásd ehhez hasonlóan a Denkvit Nderland kontra Bizottság ügyben hozott ítélet [fenti 51. pont] 45. pontját).
- 76 Ezért az Elsőfokú Bíróság feladata annak vizsgálata, nem követett-e el a jelen ügyben a Tanács nyilvánvaló mérlegelési hibát azzal, hogy a kért dokumentum hozzáférhetővé tételét a kérdéses közérdeket sérteni képesnek vélte.
- 77 E tekintetben el kell fogadni: a terrorizmus elleni küzdelem azt feltételezi, hogy a hatóságok a terrorizmussal gyanúsított személyekről vagy szervezetekről birtokukban lévő adatokat titokban tartják avégett, hogy ezen adatok helytállóságukat megtartsák, és hatásos fellépést tegyenek lehetővé. Így a kért dokumentum közzététele szükségképpen sértené a közbiztonsághoz fűződő közérdeket. E tekintetben nem fogadható el a felperes által a stratégiai léptékű adatok és az őt személyében érintő adatok között tett megkülönböztetés. Ugyanis minden személyes adat szükségszerűen felfedi a terrorizmus elleni küzdelem egyes stratégiai szempontjait, mint például az adatforrásokat, ezen adatok jellegét vagy a terrorizmussal gyanúsított személyek megfigyelésének mértékét.
- 78 A Tanács tehát nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor a 13 441/02 összefoglalóhoz a közbiztonság okából megtagadta a hozzáférést.

- 79 Másrészt, a nemzetközi kapcsolatokhoz fűződő közérdek védelméről szólva, a 2002/848 határozat és a 2580/2001 rendelet tekintetében nyilvánvaló, hogy azok tárgya – vagyis a terrorizmus elleni küzdelem – az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa 2001. szeptember 28-i 1373 (2001) határozatának keretébe illeszkedik. E globális fellépés keretében az államok együttműködésre vannak felszólítva. Márpedig ezen együttműködés elemei nagy valószínűséggel, sőt kötelezően szerepelnek a kért dokumentumban. A felperes egyébként nem vitatta azt, hogy a 2002/848 határozat meghozatalában harmadik államok is közreműködtek. Éppen ellenkezőleg, ezen államok kilétének közlését kérte. Következésképpen a kért dokumentum ténylegesen a nemzetközi kapcsolatokra vonatkozó kivétel hatálya alá esik.
- 80 E nemzetközi együttműködés a terrorizmus ügyében azt feltételezi, hogy a harmadik államok megbíznak a Tanácsnak szolgáltatott adatok bizalmas kezelésében. A kért dokumentum jellegére tekintettel tehát a Tanács joggal vélhette úgy, hogy e dokumentum hozzáférhetővé tétele veszélyeztetné az Európai Unió helyzetét a terrorizmus elleni küzdelemben való nemzetközi együttműködésben.
- 81 E tekintetben a felperes érvét – miszerint az a tény, hogy az intézmények tevékenységében harmadik államok vesznek részt, önmagában nem indokolhatja a kérdéses kivétel alkalmazását – a fentiekben kifejtett okok miatt el kell utasítani. Ugyanis ellentétben azzal, amit ez az érv állít, a harmadik államok együttműködése rendkívül érzékeny tárgykörben, a terrorizmus elleni küzdelemben valósul meg, ami ennek az együttműködésnek a titokban tartását indokolja. Továbbá a határozat – egészében tekintve – feltünteti, hogy az érintett államok kilétük hozzáférhetővé tételét megtiltották.
- 82 Következésképpen a Tanács nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát azzal, hogy a kért dokumentum hozzáférhetővé tételét a nemzetközi kapcsolatokhoz fűződő közérdeket sérteni képesnek vélte.

- 83 Noha a felperes általános jelleggel azt állítja, hogy a Tanács soha nem vizsgálta meg konkrétan, alkalmas-e a kért információk hozzáférhetővé tétele a közérdek megsértésére, ezt az érvet el kell utasítani. Egyrészt az eddig kifejtettekben az következik, hogy a Tanács helyesen alkalmazta a közérdek védelmével összefüggő kivételeket. Másrészt a Tanács leírta – a felperes pedig nem vonta kétségbe – a minősített dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmek vizsgálatának eljárását, miszerint mind az erre felhatalmazott tisztviselők, mind a tagállamok küldöttségei megvizsgálhatták a kérdéses dokumentumokat, és állást foglalhattak a felperes hozzáférés iránti kérelmeire adandó válasz kérdésében. Ezen eljárás végén a Tanács egyhangúlag a kért dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadása mellett határozott. Így önmagában az a tény, hogy a felperes állítása szerint az indokolás rövid, nem jelenti azt, hogy a Tanács részéről a konkrét vizsgálat elmaradt volna.
- 84 Noha a felperes állítása szerint az e tekintetben adott indokolás rövidebb és sablonossága a konkrét vizsgálat hiányát bizonyítja, ezt az érvet is el kell utasítani. E pont indokolása az első és a második megtagadó határozatban ugyan valóban nagyrészt azonosnak tűnik. Figyelembe kell azonban venni, hogy esetleg nem lehetséges minden egyes dokumentum – illetve a jelen esetben a dokumentumban szereplő minden egyes adat – esetén a hozzáférés megtagadásának indokait feltüntetni a dokumentum vagy annak lényeges eleme tartalmának hozzáférhetővé tétele és így a kivétel lényegi céljától való megfosztása nélkül (lásd ehhez hasonlóan a WWF UK kontra Bizottság ügyben hozott ítélet [fenti 51. pont] 65. pontját). A jelen ügyben a kért dokumentum tartalmának teljesebb és egyediesítettebb bemutatása – mivel a dokumentum a közbiztonsághoz és a nemzetközi kapcsolatokhoz fűződő közérdekkel kapcsolatos kivételek hatálya alá tartozik – csak veszélyeztette volna az e kivételek folytán titokban maradni hivatott adatok bizalmas jellegét.
- 85 Következésképpen az első jogalap első részét el kell utasítani.

– A részleges hozzáférésről

86 A felperes azt állítja, hogy a Tanács nem vizsgálta meg ténylegesen a kért dokumentumhoz való részleges hozzáférés lehetőségét.

87 Az Elsőfokú Bíróság egyrészt megállapítja, hogy az első megtagadó határozatból következően a Tanács ténylegesen megvizsgálta a kért dokumentumokhoz való részleges hozzáférés lehetőségét. Ezzel ellentétes komoly bizonyíték hiányában a jogszerűség vélelme fűződik a Tanács ilyen értelmű kijelentéséhez, mely a megtámadott határozatban szerepel (e tekintetben lásd a fenti 29. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

88 Másrészt, az első megtagadó határozatban e tekintetben adott indokolás rövidege és sablonossága nem minősülhet a konkrét vizsgálat elmaradása bizonyítáknak. Az indokolás e tekintetben az első és a második megtagadó határozatban ugyan valóban ismét nagyrészt azonosnak tűnik. Azonban a jelen ügyben a kért dokumentum tartalmának teljesebb és egyediesítettebb bemutatása csak veszélyeztetné az ismertetett kivételek folytán rendeltetésük szerint titokban tartandó adatok bizalmas voltát, mivel e kivételek hatálya a kért dokumentum minden részletére kiterjed.

89 Következésképpen az első jogalap második részét el kell utasítani.

– Az egyes dokumentumokat kibocsátó államok kilétének közléséről

90 A felperes lényegében azt állítja, hogy a kibocsátói szabály szigorú értelmezése azt is magában foglalja, hogy a Tanácsnak meg kell jelölnie a 2002/848 határozattal

kapcsolatban dokumentumokat szolgáltató harmadik államok kilétét és a dokumentumok pontos jellegét avégett, hogy a felperes hozzáférési kérelemmel fordulhasson a dokumentumokat kibocsátó államokhoz.

- 91 Elöljáróban meg kell jegyezni, hogy a felperes érvelése lényegében a Tanács dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 1993. december 20-i 93/731/EK tanácsi határozattal (HL L 340., 43. o.) és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 1994. február 8-i 94/90/ESZAK, EK, Euratom határozattal (HL L 46., 58. o.) végrehajtott, a Bizottság és a Tanács dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 1993. december 6-i magatartási kódexre (HL L 340., 41. o., a továbbiakban: magatartási kódex) vonatkozó régi ítélkezési gyakorlaton nyugszik.
- 92 E magatartási kódex értelmében, ha a valamely intézmény birtokában lévő dokumentum harmadik személytől származik, akkor a hozzáférés iránti kérelmet közvetlenül e személyhez kell címezni. A Bíróság ebből azt vezette le, hogy az intézmény köteles az érdekelttel a dokumentum kibocsátójának kilétét közölni avégett, hogy az érdekelt közvetlenül e személyhez fordulhasson (az Interporc kontra Bizottság ügyben hozott ítélet [fenti 59. pont] 49. pontja).
- 93 Ezzel szemben az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (4) és (5) bekezdése értelmében az érintett intézmény maga köteles a harmadik személlyel egyeztetni, kivéve ha a hozzáférés iránti kérelemre egyértelműen pozitív vagy negatív válasz adandó. A tagállamok is kérhetik beleegyezésük kikérését.
- 94 Az 1049/2001 rendelet tehát a magatartási kódexben szereplő kibocsátói szabályt alapvetően változtatta meg. Emiatt a dokumentum kibocsátója kilétének a fontossága a korábbi szabályozáshoz képest csekélyebb.

- 95 Továbbá a minősített dokumentumokról az 1049/2001 rendelet 9. cikkének (3) bekezdése akként rendelkezik, hogy azok „csak a kibocsátó hozzájárulásával vehetők fel a nyilvántartásba, illetőleg adhatók ki”. Meg kell tehát állapítani, hogy a minősített dokumentumokra eltérő szabályok vonatkoznak, melyek célja e dokumentumok tartalma és egyáltalán létezése titokban tartásának biztosítása.
- 96 Így a Tanács nem volt köteles a 2002/848 határozattal kapcsolatos kérdéses, állami kibocsátású dokumentumokat, sem azok kibocsátójának kilétét hozzáférhetővé tenni, mivel egyrészt e dokumentumok minősített dokumentumok, másrészt a kibocsátó államok azok közlését megtiltották.
- 97 Meg kell pedig állapítani, hogy a felperes nem vitatja sem a Tanács hivatkozta jogi alapot, azaz az 1049/2001 rendelet 9. cikkének (3) bekezdését, mely hallgatólagosan azt is magában foglalja, hogy az érintett dokumentumok minősítettnek tekintendők, sem azt, hogy a Tanács az érintett dokumentumok kibocsátóitól negatív választ kapott.
- 98 Főlöszleges is megállapítani: kétségtelen, hogy a kérdéses dokumentumok minősített dokumentumok. Egyrészt az e dokumentumokat megvitató Coreper ülések összefoglalója „CONFIDENTIEL UE” minősítésű, mint azt az 1049/2001 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése előírja. Ebből következik, hogy a dokumentumok is már eleve ilyen minősítést kapnak. Másrészt a harmadik államok által a terrorizmus elleni küzdelem keretében szolgáltatott dokumentumok csupán ilyen értelmű kifejezett nyilatkozat alapján kerülhetnek ki e minősítés alól, a jelen ügyben pedig ilyen nyilatkozat nem létezik. Egyébként az intézmény bármely nyilatkozatához fűződő jogszerűségi vélelemre tekintettel meg kell jegyezni, hogy a felperes nem hivatkozott annak semmilyen bizonyítékára, hogy a Tanács nyilatkozata – miszerint az érintett államoktól negatív véleményt kapott – valótlán lenne.

- 99 Így a Tanács jogszerűen tagadta meg a kérdéses dokumentumoknak, valamint azok benyújtói kilétének a hozzáférhetővé tételét.
- 100 Következésképpen az első jogalap harmadik részét el kell utasítani.
- 101 A kifejtettek alapján a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 102 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a T-110/03. és a T-150/03. sz. ügyekben előterjesztett kereseteket mint megalapozatlanokat elutasítja.**

- 2) **Az Elsőfokú Bíróság a T-405/03. sz. ügyben előterjesztett keresetet részben mint elfogadhatatlant, azt meghaladóan pedig mint megalapozatlant elutasítja.**

- 3) **Az Elsőfokú Bíróság a felperest kötelezi a költségek viselésére a T-110/03., T-150/03. és T-405/03. sz. egyesített ügyekben.**

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Kihirdetve Luxembourgban, a 2005. április 26-i nyilvános ülésen.

H. Jung

hivatalvezető

J. Pirrung

elnök

Tartalomjegyzék

A jogi háttér és a jogvita előzményei	II - 1433
Az eljárás és a felek kérelmei	II - 1437
Indokolás	II - 1438
1. A keresetek terjedelméről	II - 1438
2. A T-405/03. sz. ügyben benyújtott keresetről	II - 1442
3. A T-150/03. sz. ügyben benyújtott keresetről	II - 1444
4. A T-110/03. sz. ügyben benyújtott keresetről	II - 1446
A jogszerűség vizsgálatának terjedelméről	II - 1446
A védelemhez való joggal kapcsolatos általános jogelvek megsértését állító harmadik jogalapról	II - 1448
A felek érvei	II - 1448
Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 1448
Az indokolás hiányát állító második jogalapról	II - 1450
A felek érvei	II - 1450
Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 1451
A dokumentumokhoz való hozzáférés jogának sérelmét állító első jogalapról .	II - 1453
A felek érvei	II - 1453
Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 1455
– A közérdekkel összefüggő kivételekről	II - 1455
– A részleges hozzáférésről	II - 1459
– Egyes dokumentumokat kibocsátó államok kiletének közléséről .	II - 1459
A költségekről	II - 1462